Universitätsbibliothek Paderborn

Corpvs Doctrinæ Christianæ

Melanchthon, Philipp

Lipsiæ, 1572

VD16 M 2890

Credo Remissionem Peccatorvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

Visual Library

Cvm autem controuerſiæ, quæ exortæ ſunt, præcipue pertineant ad duos articulos Symboli, videlicet, ad articulum, Credo remissionem peccatorvm: Item, Credo ecclesiam sanctam catholicam: Oſtendemus fontes harum controuerſiarum, quibus conſideratis, intelligi poterit, noſtras declarationes ipſam Euangelij vocem eſſe, & ab aduerſarijs corruptelas in Eccleſia ſparſas eſſe. Ac primum de articulo:

CREDO REMISSIONEM PECCATORVM.

Hic multæ & magnæ corruptelæ affinguntur ab aduerſarijs: Credo imo dubito, inquiunt: Item, Tunc credam, cum ſatis habebo meritorum. Item, non dicunt, Credo remiſsionem propter filium mihi certo dari gratis, non propter noſtra vlla merita, aut vllam dignitatem noſtram: Item, non recte enarrant peccatum, & fingunt hominem legi Dei ſatisfacere poſſe, & legis impletione iuſtum eſſe coram Deo in hac vita. Ideo primum de peccato, & de cauſſa peccati, fideliter retinemus doctrinam veræ Eccleſiæ Dei. Cvm eſſentia diuina ſit vnica, æternus Pater, coæternus Filius imago Patris, & coæternus Spiritus ſanctus, à Patre & Filio procedens, immenſæ ſapientiæ, potentiæ, bonitatis, verax, iuſta, benefica, caſta, liberrima, ſicut ipſa deſcribit ſeſe in lege ſua: & condiderit Angelos & homines ideo, vt ſuam lucem, ſapientiam, & bonitatem in omni æternitate eis communicaret, & eſſent templa Dei, in quibus Deus habitaret, vt eſſet Deus omnia in omnibus, vt Paulus loquitur: condidit initio eos bonos & iuſtos, id eſt, congruentes cum mente & voluntate diuina, & placentes ipſi: ac dona attribuit, videlicet illuſtrem noticiam de Deo, & de voluntate eius, & intelligerent ſe conditos eſſe à Deo, & ad obedientiam ipſi præſtandam: attribuit & libertatem voluntatis, vt obtemperant: & reuera voluit obœdientiam, ſicut ſcriptum eſt, Pſalm. 5. Non Deus volens iniquitatem tu es. Sed diaboli & homines libertate ſuæ voluntatis abuſi, defecerunt à Deo, & hac inobœdientia facti ſunt rei iræ Dei, & amiſerunt rectitudinem, in qua conditi erant.

Itaqve libera voluntas in diabolis & hominibus cauſſa fuit eius lapſus, non voluntas Dei, qui nec vult peccatum, nec approbat, nec adiuuat, ſicut ſcriptum eſt: Cum mendacium loquitur diabolus, ex proprio loquitur, & pater eſt mendacij. Et 1. Iohan. 3. Qui facit peccatum ex diabolo eſt, quia ab initio diabolus peccat.

Est autem peccatum, quicquid eſt contrarium iuſticiæ Dei, quæ eſt ordo in mente diuina, quem & poſtea ſua voce in Lege & Euangelio expreſsit: ſiue ſit inobœdientia originalis, ſiue actualis, propter quam & rea eſt perſona iræ Dei, & damnatur æterna pœ-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

[ni]ſi fiat remiſsio in hac vita propter Filium mediatorem. DAMNAMVS etiam furores Marcionis, Manichæorum, & ſimiles pugnantes cum vero conſenſu Eccleſiæ Dei in hac tota quæſtione.

DE PECCATO ORIGINIS.

DE peccato originis perſpicue etiam affirmamus, nos retinere conſenſum veræ Eccleſiæ Dei, inde vſq; à primis Patribus, Prophetis, Apoſtolis, & ab Apoſtolorum diſcipulis, vſq; ad Auguſtinum & deinceps traditum: & expreſſe damnamus Pelagium, & omnes qui ſimilia deliramenta Pelagianorum in Eccleſiam ſparſerunt. Ac dicimus omnes homines poſt lapſum primorum parentum, qui naſcuntur ex commiſtione maris & fœminæ, naſcentes ſecum afferre peccatum originis, ſicut Paulus inquit Roman. 5. Per vnum hominem peccatum intrauit in mundum, & per peccatum mors: & Epheſ. 2. Eramus natura filij iræ, ſicut & cæteri. NEC nobis diſplicet definitio vſitata, dextre intellecta: Peccatum originis eſſe carentia iuſticiæ originalis debitæ ineſſe: quia iuſticia originalis, non tantum fuit acceptatio generis humani coram DEO, ſed etiam in ipſa natura hominum lux in mente, qua firmiter aſſentiri verbo Dei poterat: & conuerſio voluntatis ad Deum, & obœdientia cordis congruens cum iudicio legis Dei, quæ menti inſita erat. Ac fuiſſet homo templum Dei, vt antea dictum eſt. HAEC omnia complexam eſſe iuſticiam originis, poteſt ex hoc dicto intelligi: Homo conditus eſt ad imaginem & ſimilitudinem Dei, quod interpretatur Paulus, inquiens: Induite nouum hominem, qui ſecundum Deum creatus eſt in iuſticia & ſanctitate vera: vbi certe intelligit ſanctitatem veram, omnes virtutes fulgentes in natura noſtra diuinitus, non arte aſcitas, aut diſciplina comparatas: vt nunc vmbræ virtutum qualescunq; ſunt in hominibus aſcitæ, quia tunc Deus habitans in homine rexiſſet eum. Cum autem conſideratur, quid ſignificet iuſticia originalis, deinde minus obſcura eſt oppoſita priuatio. ESt itaq; PECCATVM ORIGINIS, & propter lapſum primorum parentum, & propter hanc deprauationem quæ lapſum ſecuta eſt, naſcentes reos eſſe iræ Dei, & dignos æterna damnatione, niſi fiat remiſsio propter mediatorem. Et hæc deprauatio eſt, carere iam luce Dei, ſeu præſentia Dei, quæ in nobis fulſiſſet: & eſt auerſio voluntatis noſtræ à Deo, & contumacia cordis repugnans legi mentis, ut Paulus loquitur: & hominem non eſſe templum Dei, ſed miſeram maſſam, ſine Deo, & ſine iuſticia. HOs defectus, & hanc totam deprauationem, dicimus eſſe peccatum, non tantum

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN